

POSTANOWIENIE

Dnia 08.01.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art. 153§2kkw

p o s t a n o w i ł :

1. odmówić **skazanemu K. P. (1) s. B.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary zastępczej 45 dni pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Warszawa P. z dnia 01.10.2013r., sygn. akt IV K 773/13; kary zastępczej 15 dni aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 26.11.2014r., sygn. akt II W 3060/14;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. Ż. kwotę 221,40 zł brutto (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany K. P. (1) złożył do Sądu wnioski o udzielenie przerwy w odbywaniu kary, ze względu na trudną sytuację rodzinną oraz potrzebę zapewnienia rodzicom, niezbędnej pomocy, również finansowej. Dodał, że jest jedynym źródłem utrzymania najbliższych, a na wolności chciałby zacząć normalne życie w zgodzie z porządkiem prawnym.

Wniosek nie jest zasadny.

Z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego kuratora z dnia 17.12.2015r. wynika, że sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna.

Skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym zamieszkiwał z rodzicami w C. przy ulicy (...). Rodzina zajmuje dwupokojowy lokal o powierzchni 50m² przydzielony z zasobów komunalnych miasta. Ustalono, że mieszkanie utrzymane jest w czystości i zadbane a jego stan techniczny nie budzi zastrzeżeń. Niewątpliwie, panujące w nim warunki socjalno-bytowe są wystarczające do prawidłowej egzystencji. Zatem, domownicy mają zapewnione odpowiednie warunki mieszkaniowe i w tym zakresie obecność skazanego na wolności jest niecelowa.

Matka skazanego H. P. przez kilkanaście lat była zatrudniona w Zakładach (...) w C., gdzie pracowała jako masarz wędliniarz. Od dawna nie pracuje z uwagi na stan zdrowia. Cierpi na schizofrenię paranoidalną i w związku z tym pozostaje pod opieką lekarzy z (...) w C.. Przyjmuje wszystkie zalecone leki (np. A. 500mg, Z. 10mg) jednak czasami występują okresy pogorszenia samopoczucia w których wymieniona zamyka się w sobie i unika kontaktu z ludźmi. Z

uwagi na rozpoznane schorzenie matka skazanego pobiera świadczenie w postaci renty wypłacanej w wysokości 615 złotych miesięcznie.

Podkreślić trzeba, że matka skazanego w każdej chwili może się także zwrócić do miejscowej opieki społecznej o przydzielenie jej pomocy w postaci wizyt pielęgniarki środowiskowej, gdyby rzeczywiście stan zdrowia uniemożliwiał jej prawidłowe funkcjonowanie. To oznacza, że odpowiednio wykwalifikowana osoba nawet kilka razy w tygodniu mogłaby matce skazanego udzielić stosownej pomocy. Jednakże opieki w tym zakresie może także udzielać jej mąż oraz dorosłe dzieci, tj. K. P. (2) oraz D. P..

Ojciec skazanego B. P. do 2003 roku pracował zarobkowo w Zakładzie (...) w K. k. C.. Przez ostatnie 2 lata pozostawał zarejestrowany w Urzędzie Pracy, sporadycznie natomiast podejmował się prac dorywczych z których osiągał dochody. Ustalono, że ojciec skazanego od października 2015r. uzyskuje świadczenie z tytułu opieki nad chorą żoną wypłacane w kwocie 520 złotych miesięcznie, a za 2 lata nabędzie prawo do zasiłku przedemerytalnego. Wprawdzie, choruje na stany zwyrodnieniowe kręgosłupa, tym niemniej istniejące dolegliwości, jak ustalił kurator, „nie stanowią przeciwwskazań do podejmowania pracy dorywczej”.

Przypomnieć należy, że rodzice skazanego nie otrzymują wsparcia finansowego z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej albowiem od października 2015r. przekraczają ustalone kryterium dochodowe. Okresowo zaś korzystają z pomocy materialnej Banku (...).

Te ustalenia kuratora sądowego, jednoznacznie potwierdzają to, że rodzice skazanego mają zapewnione środki do życia, które są skromne, jednak na tyle wystarczające by mogli zaspokajać swoje bieżące potrzeby materialno-bytowe. Na potwierdzenie tej tezy warto przywołać fragment wywiadu środowiskowego z którego wynika, że rodzice skazanego „swoje podstawowe potrzeby życiowe realizują na bieżąco”. Nadto, sytuacji zdrowotna rodziców nie jest ciężka w taki stopniu, by uniemożliwiała im codzienne funkcjonowanie a skazany nie jest jedyną osobą która może udzielić rodzicom pomocy finansowej oraz udzielić pomocy w codziennym funkcjonowaniu.

Dodać trzeba, że skazany w dniu 28.02.2016r. kończy odbywanie kary to oznacza, że w stosunkowo nieodległym okresie przebywając na wolności będzie mógł podjąć stosowne działania mające na celu udzielenie pomocy rodzinie.

Na pełnią aprobatę Sądu Penitencjarnego zasługuje też stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie, który podniósł w postanowieniu z dnia 8.02.2006r. w sprawie AKzw 72/06, że rodzina osoby osadzonej winna jest podjąć wszelkie starania dla zdobywania środków na utrzymanie i uzyskania niezbędnej pomocy.

Z wywiadu środowiskowego z dnia 17.12.2015r. wynika, że skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym mieszkał z rodzicami. Nie miał stałego zatrudnienia, sporadycznie podejmował się prac dorywczych. Skazany, zachowywał się nagannie. Utrzymywał kontakty z osobami zdemoralizowanymi, ze środowiska przestępczego. Był podatny na negatywne wpływy kolegów i notorycznie dokonywał kradzieży sklepowych. Jak ustalono, jednym z czynników który motywował go do podejmowania działań przestępczych była chęć uzyskania pieniędzy na zakup środków odurzających które zażywał. Zatem, twierdzenia skazanego zawarte we wniosku, że będąc na wolności chciałby wesprzeć rodziców i zapewnić im niezbędną pomoc brzmią gołosłownie, tym bardziej jeśli uwzględni się fakt, że skazany niepoprawnie funkcjonował w relacjach z rodzicami, a będąc pod wpływem środków odurzających wszczywał awantury domowe. Nadto, wobec rodziców prezentował postawę agresywną i odnosił się do nich w sposób wulgarny.

Zdaniem Sądu, zachodzi więc uzasadnione przypuszczenie, że skazany udzieloną przerwę w karze mógłby wykorzystać niezgodnie z przeznaczeniem.

Fakt, że skazany ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy swoim najbliższym w ich sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie go wolności, jest normalną konsekwencją odbywania kary, nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w karze w celu np. bieżącej opieki nad najbliższymi, czy uzyskania środków finansowych (post. SA (...) z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKzw 540/11). Popelniając przestępstwa i wykroczenia skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w

zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej kary, a to może negatywnie wpłynąć na sytuację jego bliskich. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Zważyć również w tym miejscu należy, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w L. z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Jak wynika z opinii Dyrektora ZK C. skazany aktualnie odbywa kary zastępcze pozbawienia wolności za czyny z art.278§1kk, art.278§3kk, art.275§1kk, art.119§1kw. Fakt popełnienia wskazanych czynów świadczy o tym, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, wręcz przeciwnie osobą prezentującą lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem zwłaszcza jeśli uwzględni się treść opinii psychologicznej, z której wynika, że skazany nie daje gwarancji prawidłowego funkcjonowania w warunkach wolnościowych.

Za nieuwzględnieniem wniosku skazanego o udzielenie przerwy w odbywaniu kary przemawia również fakt, iż w przeszłości leczył się on psychiatrycznie i miał orzeczoną niepełnosprawność z uwagi na natręctwa. Nadto, z uwagi na uzależnienie od środków odurzających leczył się odwykowo w Zakładzie Karnym w P..

Biorąc więc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art.153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego K. P. (1) o udzielenie przerwy w karze za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. z 2015r. poz.616).

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.